

Борба

1967

21

СЕПТЕМВРИ
ЧЕТВЪРТЪК

Месец на българо-съветската дружба

Свещен дълг, който се предава от поколение на поколение

Едва ли има други народи, като нашия и съветските народи, които да хранят помежду си толкова силна обич! Дружба от веки за веки е това. Братска, нерушимата, животворна е тя. Вождът и учителят Георги Димитров я нарече слънце и въздух. С право.

Когато в тъмнините дълбоки на отоманското иго преля теглото, очите на нашия народ се отправиха към Русия за спасение. И то дойде оттам. Когато дойде иго на фашизма — пак към Русия, към Съветския съюз се оправяше взор. И пак спасението дойде от Изток, дойде с победите на славната Съветска армия. Когато трябва да започнем да лекуваме раните след войната, пак Съветският съюз ни подаде братска ръка. Всестранна е помощта, оказана ни от великата страна на Ленин. Тя се вижда във всички клонове на народното стопанство, във възхода ни е тя. Затова нашето призвание е безкрайно!

Дружба! За нея напомнят патетичните, с които е осяяна земята ни, песните ни, стопилите сърцата с вярата в добрите дни, които дойдоха.

Дружбата ни със Съветския съюз е свята традиция, свещен дълг, който се предава от поколение на поколение.

Ето с тия чувства в сърцата, на снощното тържествено събрание в Дома на Народната армия във Велико Търново, организирано по случай Месеца на българо-съветската дружба, дойдоха много граждани.

Бурно аплодирани в деловия президиум заемат местата си ръководители на окръга и града, между които членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарите на комитетата Димитър Стоянов, Никола Кувшев, председател на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров и др.

Скъпи гости на тържеството бяха: извънредният и пълномощен посланик на Съветския съюз у нас Александър Пузанов, участникът в Октомврийската революция Иван Николов и в Гражданската война Георги Петров.

Кратко встъпително слово произнесе председателят на

Окръжния комитет за българо-съветска дружба Цоню Цонев, който даде думата за доклад на секретаря на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов.

— Ние сме радостни, че през дните на Месеца на българо-съветската дружба можем още по-ярко да изразим нашата гореща любов и признателност към великата Комунистическа партия на Съветския съюз, към братския съветски народ. Нашите чувства са дълбоки и силни. Те идват от най-чистите извори на миналото. Те неудържимо бликат, като соковете на настъпващата пролет, от новия живот, който създаваме, от битката за народно щастие, която водим заедно — каза др. Стоянов.

Месецът на българо-съветската дружба — продължи докладчикът — се явява като естествено продължение на тържествено отпразнуване на 90-годишнината от Шипченската епопея и придобива особено значение с посвещението си на най-епохалното събитие — половинвековния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция, открила светла ера — ера на социализма и комунизма в света.

По-нататък др. Стоянов се спира на жизнеспособността, величието и обаянието на животворната дружба, като разглежда многостранните връзки на братството и в революционното движение, отражението на Великия октомври в нашата страна и в окръга.

Победата на социалистическата революция у нас доведе до качествено изменение на българо-съветската дружба. Тя се укрепи както по партийна, така и по държавна линия, прие най-висша форма на дружба между два народа, две партии, две държави, ръководени от общи интереси и цели, от един идеал — идеите на марксизма-ленинизма. Плод на тази дружба е и връзката на Великотърновски окръг с Полтавска област, която създаде прекрасни условия за най-непосредствено изучаване опыта на полтавските трудеци се.

Нов етап в нашите отношения е и подписаният на 12 май т. г. Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ. Това е нова, по-широка програма за все по-засилващото се сътрудничество и сближение —

политическо, икономическо, научно-техническо и културно на Народна република България със Съветския съюз.

Др. Стоянов говори обстойно за победния ход на съветския обществен строй, като изтъкна, че сега Съветският съюз произвежда повече промишлена продукция от Англия, Франция, Италия, Канада, Япония, Белгия и Холандия, взети заедно. Забележителни са достиженията на съветската наука, на чие то поприще се трудат една четвърт от научните работници в света.

Безмерни са усилията на Съветския съюз за запазването на мира, за силотаване редовете на международното комунистическо движение.

Сърдечно посрещнат, на трибуната застава Александър Михайлович Пузанов. Той благодари за топли думи, отправени към Комунистическата партия на Съветския съюз, към съветската страна и нейните народи, които са израз на нашата братска дружба, растяща и крепнеща в борбата за мир и щастие.

— Това е дружба от векове и тя ще живее във вековете — каза др. Пузанов.

Той говори за плодове на братската взаимопомощ, които издигат престижа на Родината и я нареждат в редовете на напредналите страни. Това поражда искрена радост у съветските народи, следещи отблизо развитието в областта на икономиката и културата, в политическата и обществената живот на страната. Той приведе много данни, които са красноречив атестат на дружбата, израз на най-искрени чувства.

По-нататък високите гост се спира и на огромните завоевания на съветската страна под сянката на Октомври, станала оповане и надежда на народите, страж на мира в света. Неговото слово често бе прекъсвано от бурни и нестихващи ръкопляскания.

На трибуната излизат пионери. Те поднасят букети свежи цветя и в знак на дружбата заварзват алени пионерски връзки.

На събраниято бяха приети телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. Накрая бе изпълнена богата програма,

БРИГАДИРЪТ НА МАТРИЧАРИТЕ

Велектротелферния завод „Янтра“ — Горна Оряховица няма човек, който да не познава Ангел Минчев. Тога, нахвърлил четиридесетте години човек, има гдба

та на всички трудолюбиви хора. Още като малък започва да работи, защото нуждата е по-силна от желанието да учи. Започва като шлосер в машинната работилница на Първан Добрев в Горна Оряховица. След национализацията той и още няколко човека образуват машиностроително предприятие „Киро Конаров“.

Всички знаят сръчността на Ангел Минчев, придобита през близо 20-годишната му работа в „Киро Конаров“, Промкомбината „Металургия“, ЕТЗ „Янтра“. И сега, когато наблягам давам как нещо бораи с координатно-разточната машина, (на снимката), аз още един път се уверявам в думите на един от ръководителите, че друг освен Ангел не ще може да извършва тези сложни операции. От инструменталния цех, от матричарите или още по-точно от координатно-разточната машина зависи качеството на работата на всички останали цехове. Тук се разчертават матрици, разтърсват се отвори. Трябва да се работи с голяма точност. Няма мории, но зато ва пък е необходимо високо

качество. И Ангел Минчев ве че от две години е носител на собствен качествен щемпел.

— При нас работата трябва да бъде безупречна, защото в производството всички наши грешки излизат наже — казва работникът.

Тези свои думи той защитава като бригадир на матричарите, защитава ги и сега, когато върху плещите му тежи голяма отговорност.

Ангел Минчев винаги е оправдавал доверието на своите ръководители. Майсторството му не един път го е правило „Ударник“, „Най-добър в професията“, а през 1966 г. получи и значката „Сталник“ на Министерството на машиностроенето. Предната година Централният съвет на профсъюзите го удостои със званието „Ударник на комунистическия труд“. Работи усърдно, помага на младите да овладяват сложната професия на матричар.

Разделям се с него. И отново, вече на вратата, се обръщам назад. Спокойните ръце, съсредоточеният му поглед още един път ме уверяват, че всичко, което идва при него, ще бъде обработено сръчно и качествено. А това за един машиностроител не е малко.

Ангел ВЕЛИКОВ

ПЪРВЕНЦИ-МЕХАНИЗАТОРИ В ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

Вчера във Велико Търново се състоя срещата, на която присъстваха над 20 от най-добрите механизатори в окръга — трактористи, комбайнери, виндизеристи, шофьори, главни инженери и главни агрономи, механици и началници на ремонтни работилници. Отчетени бяха резултатите от съревнованието през лятната кампания на тази година.

В краткото си слово пред механизаторите Катя Николова, специалист от управление „Земеделие“, и Витан Витанов, председател на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от селското стопанство, подчертаха, че най-големият дял от работата както при прибирането на реколтата от есенниците, така и в отглеждането на пролетниците се пада на механизаторите. През това лято са прибирано механизирани 568 000 дка пшеница и 152 000 дка ечемик.

В голямата надпревара се очертаха и наложиха най-добрите, които заслужено заеха пър-

вите места и... първите награди. Първенец-комбайнер е Върбан Василев Христов от ТКЗС — Страхилово, онянал 3204 дка и овършал 1176 тона; първенец-виндизерист — Димитър Атанасов Данев от ТКЗС — Козловец, онянал 3860 декара. От трактористите първенец на тежки машини е Ангел Илиев Ангелов от ТКЗС — Карасен; на средни машини — Бори Радев от ТКЗС — Павликини; на леки — Николай Минчев от ТКЗС — Полски Сеновец. От шофьорите на първо място се класира Боля Ст. Гамадарски от ТКЗС — Драгово. На първенците и заелите вторите и третите места в съревнованието бяха раздадени парични награди в размер от 50—80 лева.

Наградени бяха и 6 души главни инженери, главни механици, началник-ремонтна работилница за най-добро представяне на прегледа на автотранспортния парк в техните стопанства.

Г. МУСИНСКИ

ГОТОВИ ЗА СЕИТБА

Една от най-важните задачи, която имат да решават кооператорите и механизаторите от ТКЗС „Георги Димитров“ в Карасен е сръчното и качествено засяване

на есенниците. Съобразена е местните условия, сеитбата ще започне след 25 септември и ще се извърши само с първокласни семенца.

ГОСТИ НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Гостуваният в страната ни по покана на ПП на БЗНС Свен Гюста Густавсон — секретар на Аграрната партия на центъра в Швеция вчера пристигна във Велико Търново, придружен от член на Управителния съвет на БЗНС Алексис Иванов.

В село Дебелец гостите бяха най-сърдечно посрещнати от председателя на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, от членове на бюрото и много трудеци се. Пионери поднесоха на представителите от Швеция букети от цветя.

Гостите разгледаха историческите забележителности на града. Свен Густавсон изрази голямото си задоволство от красотите на старинния град и грижите на Партията и правителството за изграждането му като исторически, културен и туристически център.

За решаване на тървения проблем през 1968 г. стопанството трябва да произведе близо 9000 тона пшеница от 21 500 дка и 1900 т ечемик от 5280 декара. Почти всичката пшеница — 20 000 дка, ще бъде отглеждана на висок агрофон. Най-подходящ сорт за местните почвени условия е „Безостая-1“ и е него ще бъдат засети 70 на сто от площите, а останалите ще са „Сан Пастор“.

Досега от слънчоглед, фасул и царевича са освободени 7023 дка и са наторени 6240. За подобряване на семеноразводството и за получаване на висококачествени семена, семеноразводните участъци са концентрирани в Карасен в Слмер. За семенни участъци са избрани подходящи високоплодородни полета.

Ф. Филипов

КОЛОЕЗДАЧНАТА КОЛОНА-ПРЕЗ ОКРЪГА

Пет дни вече по пътищата на Родината „върти“ стоманената колона на шестдесетте участници в XVII колоездачна обиколка на България под шествието на вестник „Труд“.

Вчера колоездачите пробягаха VII етап: Габрово — Велико Търново — Горна Оряховица — Попово — Разград обща дължина 174 км. Любителите на спорта, които отблизо следят хода на голямата борба, знаят през колко възниващи ситуации премина колоната, колко често тя сменя своите водачи. Решаващи в крайното класиране може да се окажат минувти или дори секунди... В остър шум, вихрено, премина колоната и през превната българска столица. Вече бяха изминали 78 км, а никой не бе успял да вземе личен аерос. През града профучаха две големи групи, обединили усилията на всички състезатели.

Плел Попенската патата бе очертава финалната линия, на специалния спринт за наградените на ОСПС. Радиозавада и дружество „Етър“. Призово на наградите станаха Ренел (С. о. ванки) — № 61, Ат Петков от отбора на България — № 28 и Ив. Стефанов — № 42 от отбора на КИМ — Пловдив.

На хълма над с. Арбанаси острово изгледнаха завърши с победа на И. Ганчев — № 37 (Габрово) и спринтист в Горна Оряховица пред сградата на БНБ излезе наред А. Хюсенков — № 58 (Разград). Те спечелиха специалните награди на дружество „Локомотив“ и ЗИТ „Металургия“.

Ал. ТОШЕВ

СДРУЖИХМЕ СЕ КАТО БРАТА

ЗЕМЯТА още не беше се оцедила от влагата. Подгизнала, тя жвакаше под краката и на тежки кални парцали се лепеше по обувките. Южнякът беше смъкнал снегете и само в усонте още белееха кръпките на зимата. Доу край Дунава шетаха хора. Снаждаха някакви огромни тръби, които се проточиха през дигата и легнаха над яляната. Южнякът мамеше дърветата. „Заводът... ще строит завода... Руснаците ще пуснат земснаряд“...

Беше пролетта на 1966 година. По дългите ръждиви тръби тръгна вода и пясък. Метър по метър се запълваше преосушеното блато.

Сега е есен. Върху посивялото небе са се забили дългите клинове на крановете. Един след друг идват камни. По пясъчното поле вървят пътища. Тук вече уверено стоят първите сгради, а до тях тежките пратки на машините и хора, много хора.

Тръгвам по насипа на старата дига. Затоплената земя сякаш се задрямала и над Дунава се пилее някаква особена дремлива светлина. Върва по огромните стоманени тръби и

слушам звънтежа на пясъка. Плаващият кран е помъкнал няколко снадки и до тях се бърза катер. Това са те първите — руси и български. — Хей, Саша, дайай! — Ладна... — отговаря някой от катера и витлото под гонва наоколо пенести вълни. Навярно освобождават част от тръбите.

Плаващият земснаряд е дошел по-близо до брега. Ще ми се отново да се срещна с тези корави северни мъже, които сложиха началото... Ето този на катера е Високи... Александър Високи — бригадирът на българската група. Роден моряк, той ле може да се откъсне от Дунава, от водата. Едър, с тежки мазолести длани, той еднакво умее да държи и волана, и чучка, и гаечния ключ, или подпрян на струнга, да следи светлата дигра на резеца.

— Всичко може този човек — казва за него Аркадий Василевич Лудвинов, началник на земснаряда, и в гласа му... някаква особена, благодарна топлина.

Върва нататък. Под мен бърза Дунава. Светлозелената вода се блъска в стоманените блати, а звънтежът на тръбите е някак по-особен, по-

ясен...

Шумът на огромния ротор е толкова силен, че ми е трудно да доловя гласовете. На електрическото табло мигат, светлини, наведени един към друг двама български младежи си говорят, но дочувам тяхното надвикване. Високата русолява фигура на Лудвинов неочаквано запълни рамките на вратата.

— Кого търсите. Герман Леонидов ли? Той е на пошалаката.

Аркадий Василевич пръв за почна с хората. Не достигаха специалисти. Двадесет и шестимата моряци не можаха да поддържат земснаряда повече от една смяна. И тогава дойдоха българите — същият този Саша Високи от катера. Сетне Миле Бонев и Мария Гинев. Пристъпиха плахо към машините. Неуверено се възмизаха в мигащите малки светлини на таблото. И неусетно двата родни езика се смляха в едно появи се трети — руско-български. Все по-кратка стана почивката на чудноватата машина. Смените бяха три, сетне станаха четири. Денонощно запяха тръбите и в тази странна песен се вслушвах все по-често инженер Даювски Богдан Владимирович и Саша Високи. Трима българци

и трима руснака всяка смяна следяха за непрекъснатия ритъм на помпата, 200 000 куб. м пясък излизаше всеки месец от дъното на реката, за да легне в основите на един стнай-големите химически комбинати за целулоза и изкуствени влакна на Балканите.

Стрелката на манометъра закръгляше около 9 атмосфери, а затвореният земснаряд се гресе от непрекъснатото пхтене на ненаситното смукало. Върху стоманения под легат оградени бронието на помпата и едно слънчево петно играе върху ръждивия хобот на извистата тръба.

— Тук всички са добри... — сепва ме гласът на Лудвинов. — Сдружихме се като братя.

Сидената на катера се обадил. Свършваше смяната. Изтърът повее. Ситната мрежа на вълните се просна пред нас и скоро градът ще наеднее пред забързания катер. Слънцето е залязло и над Дунава пълзят длави сенки.

Лудвинов и моряците се прибраха в къщи. Но Саша отново ще се върне с катера, заедно с малкия си брат Борис... Утре може би Иван Крум или Антон Косев ще го сменят но едва ли той — капитанът — ще остави „кораба“ си сам.

Валентин АНТОНОВ

Дигата имат геодезистите

См.: В. ЦВЕТКОВ

ВИНАГИ СРЕД КООПЕРАТОРИТЕ

В началото на годината за ръководител на трети производствен участък на ТКЗС — Сухиндол бе назначен младият агроном Али Рафиев. Много си ли хвърля той в работата си. Почти винаги е на полето сред кооператорите, наблюдава работата им, контролира, напътствува. И резултатите оправдаха неговото постоянство — участъкът много пъти е поставян на първо място в изпълнението на задачите.

През лятната кампания кооператорите и механизаторите бяха ангажирани в много селскостопански работи. Благодарение на добрата организация на работата, създадена с помощта на младия агроном, те прибраха навреме всички есенници. Планът за средния добив от повече от култури бе преизпълнен. Най-добри резултати бяха получени от пивоварния ечемик и от фасула „Днепропетровска бомба“. Добивът от ечемика е със 100 кг по-голям от планирания, а от фасула — почти два пъти по-голям от досега получавания.

Това лято сушата здраво обхвана землещото на стопанството, но кооператорите не се уплашиха. Започнаха системно да поливат лозята, царевичата, люцерната, цвеклото и други култури. Полети бяха 1200 дека до зря с винени сортове и 500 дека „Болгар“ и „Димят“. При поливането на царевичата бе използвана новата дъждовална инсталация и резултатите бяха отлични — равномерно напояване без извличане на почвата.

Сега главната задача е прибирането на останалите култури. Гроздовата реколта е добра и стопаните-кооператори полагат много усилия, за да бъде прибрано навреме гроздето и предалено за износ и за вътрешния пазар.

Агрономът Али Рафиев с такова старание е организиран работата в участъка, че без съмнение кооператорите отново ще бъдат на първо място по изпълнение на производствените си планове.

Неделчо ТИНЧЕВ

НАПРЕГНАТИ ДНИ

Кооперативните ниви и градини родиха и тази година обилни плодове. Тежко натоварени камioni и коли ги превозват до района на консервната фабрика „Домат“ в село Дкулчица. Напрегнати дни преживява колективът на предприятието през последните седмици. Защото плодове и зеленчуци много, а работната ръка не достига. Въпреки своевременно взетите мерки не всякога постъпващата суровина може да се обработи навреме.

Едновременно с борбата за обработването на всеки грам постъпила суровина, задача номер едно е и високото качество на продукцията. Освен от зеленчуковите и овощните градини фабричните приемници Захари Райков и Симеон Павлов работят с повишена възискателност. Постоянният стремеж за образцова хигиена в работните зали и по работните площадки е също фактор за подобряване качеството на консервните изделия.

С повишени изисквания през тези дни се работи навсякъде в консервната фабрика „Домат“.

Ст. Киров

НОВИЯТ ЦЕХ ИЗПРАВЯ СНАГА

Преди няколко месеца Стройучастък в Горна Оряховица започна строежа на новия цех за нестандартни части към Държавния захарни заводи. Много труд беше положен по изграждането на основите и сега вече се извършва снага.

Ето че на помощ на строителите пристигна 12-тонен кран. Мощните му

стоманени ръце грабнаха първата бетонна колона и бавно я поставиха на мястото ѝ. После втора, трета... Хората от бригадата на Генчо Генчев за два дни монтираха 40 колони за корпусите „А“ и „Б“. Серioзна задача пред строителите е издигането на 18-метровите виаделови греди.

Нашата цел е в дните пред го-

ПОВЕЧЕ от две години в ДИП „Фуражна промишленост“ — Павликени работят по новата система на стопанско ръководство. Нейните основни принципи и изисквания заставиха колектива и ръководството да търсят пътища за подобряване на организацията на работата, за издигане на допълнителни резерви. Тъй като материалната заинтересованост и съзнателното изпълнение на задълженията към държавата станаха движеща сила в нашата работа, то всеки работник и служител живо се интересува от хода на производствения процес, търси и предлага начини за неговото усъвършенстване.

Постепенно на преден план поставихме интензивни фактори. Започнахме с трансформирането и усъвършенстването на съществуващото производствено-техническо оборудване. След това приехме конкретни мерки за по-упълнено използване капацитетите възможности на складовите и клетките в производствените помещения. Беше поставен и въпросът за безупречна организация в снабдяването и своевременното реализиране на продукцията. Тъй като 90

на сто от капацитетите възможности на предприятието са изчерпани, и най-малкото прекъсване на производството води до неизпълнение на плана. Стремим се да отстраняваме в перспективата евентуалните пречки чрез подобряване на организацията в работата на производствения отдел, на началниците на складове, на снабдителния отдел и др.

С изработването и приемането на нов производствен

на суровини от клиентите-производители, беше също значителен резерв за предприятието. При нас близо 90 на сто от процесите са електро-въоръжени, но при добра организация на работата осъществяваме икономия на електроенергия за около 2000 лева. Това постигаме чрез отчитане на разхода по отделни работни сменни. По този начин всяка смена се стреми да направи по-малки

разходи на тон произведени комбинирани фуражи.

В резултат на всичко това предприятието подобри значително производствено-финансовите показатели. На пример плановият ръст на продукцията в натура от 1963 до 1968 г. включително е 313.36 на сто, а планът за този шестгодишен период е изпълнен 110.58 на сто. За същия период производителността на труда е нараснала на 169.84 на сто, а средната работна заплата — на 125.50 на сто. Общата промишлена продукция е увеличена за сметка на производителността на труда с 69.84 на сто. Това преизпълнение показва,

богнуди и др., беше нарушено съотношението между производителността на труда и средната работна заплата — за осеммесечното с 4.08 на сто във вреда на производителността на труда. Тази разлика преди беше още по-голяма по благодарение на взетите мерки се намали. За десетмесечното вече ще бъде ликвидирана и годината ще приключим с разлика, но вече в полза на производителността на труда.

За да се отчете ефективността при изхранването с пълноценни комбинирани фуражи, за първи път през тази година предприятието

че работата на предприятието е организирана правилно и напълно в духа на изискванията на Деветия партиен конгрес — увеличаването на промишлената продукция да бъде с около 60 на сто за сметка на увеличената производителност на труда.

Тази година поради увеличението на заплатите, извършването на строителство, което налагаше за известно време да се задържат повече ра-

ботници и др., беше нарушено съотношението между производителността на труда и средната работна заплата — за осеммесечното с 4.08 на сто във вреда на производителността на труда. Тази разлика преди беше още по-голяма по благодарение на взетите мерки се намали. За десетмесечното вече ще бъде ликвидирана и годината ще приключим с разлика, но вече в полза на производителността на труда.

За да се отчете ефективността при изхранването с пълноценни комбинирани фуражи, за първи път през тази година предприятието

сключи договори с две кооперативни стопанства. На тях го се задължава да гарантира определена продукция. Така например в птицефермата на ТКЗС — Павликени едно яйце да се получава от изхранването на 0.240 кг смески. След прилагането на договора през второто тримесечие се получи следни резултати: от 4598 кокошки от породата „Канадски легхорн“ средната носливост е 61.2 яйца за тримесечие, като едно яйце е получено с изхранването на 0.215 кг комбинирани фураж. В птицефермата на с. Михалци от 2169 носачки се получи средно за тримесечното по 67 яйца от кокошката, като за едно яйце е изразходвано по 0.192 кг комбинирани фураж.

Както се вижда в това отношение резултатите са насърчителни и напред ще продължим да търсим и разпиряваме пътищата за увеличаване ефективността от производството на комбинирани фуражи.

Боян КИРОВ

началник на отдел „Планов при ДИП „Фуражна промишленост“ — Павликени

С УДВОЕНИ СИЛИ

Всяка сутрин една нисичка, с кестенява коса девойка бърза по безлюдните улици на с. Присово към рейсовата спирка. Автобусът ѝ отнася във Велико Търново. Това е Сбъка Игнатова, работничка в пресовния цех на Градския промкомбинат. Неуморими са сръчните ѝ ръце. Усмивката не слиза от лицето ѝ.

Ръцете на девойката, седнала до пресата, гочко като автомат придвижват ламинатата. Кракът натиска педала и капачките падат една след друга. Стотици на ден... А изпълнението на трудовите норми — 140 на сто. За реждат се отличията — качества, ударник на комунистическия труд.

„В дните пред XI конгрес на Комсомола и славната 50-годишнина на Великия октомври — казва Сбъка — аз и моите другарки работим с удвоени сили за преизпълнението на плана. Това е израз на голямата ни любов към ДКМС, Партията и братския Съветски съюз.“

А. Атанасова

ТРИБУНА НА ЧЕЛНИЯ ОПИТ

ПО 4000 ЛИТРА МЛЯКО ОТ КРАВА

НА ПЪРВО МЯСТО — РАЗВЪДНОПОДОБРИТЕЛНАТА РАБОТА

От 240 продуктивни крави в племенната кравеферма — Бутково бе надоедено през миналата година по 3730 л мляко. Това не е най-високият надой, който може да се получи от стадото. Кравите са от породата „Български симентал“. Стадото е създадено по пътя на кръстосването на местното сиво говедо с високосименталски бици. Местните сиви крави са се отличавали с по-висока млечност от тях в околните села на бившата Павликенска околия. Затова и в Бутово още през 1950 г. са били изпратени първите сименталски разплодници. Те са дали поколение с много добри продуктивни качества.

Поради липса на целенасочена развъдноподобителна работа до 1963 г. качествен отбор на разплодни материали не е вършен. Немалък брой ценни женски животни са излезли от фермата. През 1963 г. се извърши концентрация на говедовъдството в стопанството, като в кравефермата в Бутово се събраха най-високопродуктивните крави. От извършената бонитровка кравите са разпределени по класове както следва:

Година	Брой на крави	Елит-рекорд	Елит	I кл.	II кл.	Нископродуктивни	Средно млечност на дой
1963	159	9	40	62	35	6	2215
1966	216	22	123	55	12	4	3729

От горната таблица се вижда, че за периода 1963—1966 г. надоят е увеличен с 1514 л и броят на кравите — с 64. По-голямата част от тях през 1966 г. вече са в групата елит-рекорд и елит. Увеличаването на надоя от фуражна крава е дошло от подобреното хранене и добре насочена развъдноподобителна работа.

ДОБРА ОСИГУРЕНOST С ФУРАЖИ, НАУЧНО ОБОСНОВАНО ХРАНЕНО

Ръководството на кооператива, оценявайки стопанската изгода от говедовъдството, увеличи необходимите фуражи. От общата обработваема земя площта на фуражните култури е 37 на сто.

В резултат на това храненето на кравите и разплодните женски телета чувствително се подобри. В дажбите на кравите се включват 25 кг силаж, 10 — крмно цвек-

ло и цвеклови резанки, от 2—4 — люцерново сено, до 1.5 — мела, от 4—8 — груб фураж (меласирана слама). Концентрираните фуражи, изключително смески, се дава на кравите с дневна млечност до 15 л по 250 г на литър мляко, а над 15 л — по 300 грама. През зимния период, за балансиране дажбите по отношение смислаем протеин, се прибавя дневно до 140 грама карбамид. Включва се и дикалциев фосфат в количества, задоволяващи нуждите на кравите от фосфор и калций. Периодически се вземат кръвни проби за изследване калциево и фосфорното съдържание на кръвта и при нужда се увеличават количествата дикалциев фосфат.

ХРАНИТЕЛНИ ДАЖБИ СЪОБРАЗНО НАДОЯ

В зависимост от надоя през отделните периоди дажбите на кравите се менят, но все още не е осигурено строго индивидуално хранене. През летния период, при недостатъчна паша, кравите се подхранват с по 25 кг зелена крава — люцерна, фуражна даревица и други.

Младите животни във фермата представляват основното звено в борбата за висока продукция. До като през 1963 г. средният надой от кравите на първа лактация е бил 1260 л, то през 1966 г. нарасна на 2800—2900 литра. Крава „Дора“ за 300 дни на първа лактация през 1966 г. достигна 5216 л мляко.

Всяка есен, съвместно с Инспекцията по племенно дело — Велико Търново, се извършва основен преглед на кравето стадо. Тук в зависимост от продуктивността се определя насоката на всяка крава, ако приплодът е женски — за какво направление ще отиде: за ремонт на племенната ферма, за ремонт на стоквата или за други нужди. За племенната ферма се оставят ония приплоди, майките на които са с годишна млечност над 3500 литра, така че още при раждането на телето се знае неговото направление, а оттам и режимът на неговото хранене и гледане.

МЛАДИТЕ ЖИВОТНИ

На телетата до 6 месеца е осигурено пълноценно хранене, съгласно разработените схеми. След 6-месечия възраст на разплодните женски телета се изхранва следното количество фураж: концентриран фураж — 2.5 кг, люцер-

ново сено до 3, силаж до 25, мела до 1, груб фураж до 6 и до 60 г карбамид за балансиране на белтъка.

За осигуряване правилно развите на младите разплодни телета през лятото при лагерния условия се дава по 2 кг концентриран фураж и до 20 кг зелена крава. Заплождането на юниците става след навършване на 18-месечна възраст и живо тегло над 380 килограма. След 5-месечна бременност юниците се вкарват в групата на сухостойните крави и се хранят като такива.

Във фермата е определена и група краве-бикопроизводители, които се заплождат с най-ценните бици. Мъжките приплоди от тях се отглеждат за бици.

ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ФУРАЖНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Към кравефермата по решение на ръководството на стопанството от 1968 г. се създава прифермено поле от 3000 дека на поливна площ. Структурата на фуражните култури е по схемата на Фуражния институт — гр. Плевен. В приферменото поле се предвижда изкуствено пасище от 900 дека. Фуражните култури ще се обработват от фуражно звено, прикрепено към фермата, заплащането на което ще бъде в зависимост от изпълнението на плана на кравефермата.

СЛАБО ЗВЕНО — МЕХАНИЗАЦИЯТА

Помещенията на животните са от стария тип — неподходящи за механизацията, поради което доенето става ръчно и на един отделен гледач са прикрепени по 17 крави. Липсата на механизация и

малкото животни към отделен гледач са причина за все още високата себестойност на млякото, която за 1966 г. е 16.87 лв. за 100 литра.

Смятаме, че с построяването на новите краварници и въвеждането на пълна механизация рентабилността на фермата ще се повиши.

До 31 август от фуражната крава е надоедено по 2741 л мляко, а само за юли — по 384. Полученото досега мляко и средният мачен надой показват, че до края на годината ще се стигне до 4000 л мляко от фуражна крава.

И ЗА ХОРАТА...

Когато говорим за успехите на фермата, не може да не изтъкнем, че за това са допринесли твърде много гледачите. С упоритата си дългогодишна работа и любов към животните се открояват Илия Башаков, надойл по 4178 л мляко от поверените му крави; Марин П. Дончев — 4175, Крум Димитров Михайлов — 4170, Атанас С. Тинчев — 4160 и други. С голяма любов и енергия работи завеждащ кравефермата Димитър Великов за осигуряване на животните необходимия фураж, за създаване добра организация във фермата и укрепване на колектива.

В края на петилетката предвиждаме кравефермата в с. Бутово да увеличи броя на кравите на 400 и достигне 4500 л надой от фуражна крава.

Иван КОЕВ

главен зоотехник на ТКЗС — Върбовка

Коста АНГЕЛОВ

Инспекция по племенно дело — Велико Търново

Нови книги за зеленчукопроизводството

В началото на тази година „Земиздат“ — София пуся и продажба две нови книги за зеленчуковото производство.

Другата книга е „Дини и пълеш“ от проф. Атанас Михов, Д. Попова и старост Петър Лозанов от станцията в Горна Оряховица. Тя разглежда асерсирания и пълно отглеждането на зеленчуците по сезони, дават подробности по достиженията в производството на безсеменни дини, по отглеждането на дините и пълешите в оранжерии и парници, по форсирани отглеждане.

Двете книги са ценен принос за науката и практиката.

К. ПАНАЙОТОВ агроном в Опията станция по зеленчуци в Горна Оряховица

Специализиран промкомбинат „Етър“ — Велико Търново

работник за работа с химикали. Желателно е да има завършен техникум по индустриална химия.

СПРАВКА: „ЛИЧЕН СЪСТАВ“

ДДЗ „Д. БЛАГОЕВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРИЕМА:

1. За цеха за плочи от дървени частици оператори на автоматични съоръжения — мъже и жени със средно техническо или реално образование и работници за същия цех.
2. Работници за шперплатното производство на две сменни. Заплащане по разпенки и по тарифна ставка с премии до 40 на сто.

Справка: „Личен състав“ — телефон 24—18.

3—3

ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново

ТЪРСИ

МЛАДЕЖИ, ОТБИЛИ ВОЕНАТА СИ СЛУЖБА:

1. Завършили текстилен техникум, специалност „Тъкачество“, и механотехникум, за секционни майстори.
2. Шлосери, стругари и електротехници от III до VIII разред.
3. Завършили гимназия, за обучаването им като секционни майстори-тъкачи. Осигурено общежитие.

Заплащане по щатна таблица № 22 и 1032-то ПМС.

Справка: „Личен състав“, тел. 21-07 и 21-36.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

Държавно търгоеско предприятие — Павликени

ТЪРСИ

РАБОТНИЦИ-МЪЖЕ ЗА ХЛЕБОПРОИЗВОДСТВОТО.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА. ЗАПЛАЩАНЕ ПО НОРМИ.

Справки: „Личен състав“, тел. 44.

Продавам лека кола „Варшава“, Горна Оряховица, Калитиней, „К. Конаров“ 101.

Борба

Стр. 3, 6, 114, 21, IX, 1967 г.

Поглед към вековете

От понеделник до четвъртък във Велико Търново ще се състои традиционният театрален празник „Поглед към вековете“. Хубавото начало, поставено преди няколко години с онай приказна вечер на Царевец, екнала от барабани и фанфари, с конници и стражници в ризници и шлемове, тази година поради проучвателни работи ще се пренесе на хълма Света гора.

Празникът ще започне в 18.30 часа на площада пред Царевец с внушителна група барабанисти и фанфаристи, които отново ще подемат Шчипановата песен „Откога се я, мила моя майно лъ, зора за юриша“. Тук и на площад „Ветчова завера“ пред Паметника на обесените и на площад „Девети септември“ ще бъдат представени отделни сценки из героичното минало на древната столица.

В шестият ден през града до мястото, където се състои празникът, ще участват над 1000 души. Същата вечер на Света гора ще се представят композиции с откъси от „Иванко“, „Самуил“, „Ерегии“, „Джидеря на Калоян“, „Царца Теодора“ и „Ивайло“. В тях ще участват заслужилите артисти: Иван Кондов, Иван Тонев и Катя Зехирева, артистите: Р. Данаилков, В. Пехливанов, Г. Гайтанов, В. Димитров, Н. Гълъбов, Г. Джурбиров, Д. Попова, М. Колев, М. Русалиева, Бл. Кабанова и др.

На следващия ден, от 20 часа, пак на Света гора, ще се състои рецитал „Легенди при Царевец“ от Ив. Вазов, в изпълнение на артисти от Театъра на словото — София, а на 27 септември, сряда — литературно четене, в което ще участват изтъкнати писатели и поети.

Празникът ще завърши в четвъртък, в салона на театъра, с премиера на историческата драма „Към пропаст“ от Ив. Вазов, постановка на Велико-търновския драматичен театър „Константин Кисимов“.

ЧЕТВЪРТЪК — 21. IX. Телевизионен театър за деца: „Медо пук“ — първа част; 19.20 — „През три хилядолетия“ — филм; 19.40 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Мелодия на месеца; 20.25 — „Комунист“ — съветски игрален филм; 22.00 — „Младешка по света“ — публицистично предаване за живота на младежите във Франция; 22.20 — Накъде в неделя?; 22.30 — Новини.

ПЕТАК — 22. IX. ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
20.05 — Концерт по случай Деня на Народната армия — предаване от Театъра на армията „Народна сцена“.

СЪБОТА — 23. IX. 18.00 — Новини; 18.10 — За средношколците: „Вечер на петте желания“; 18.55 — Героична летопис: „1917 годи на“ — съветски документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Слово на зам.-министъра на народната отбрана генерал-лейтенант Кирил Косев и документален филм; 20.55 — „С логите на дявола“ — V серия; „На логите на дявола“; 21.35 — „Света вечер“ — забавна програма; 22.25 — Новини.

Тигнери на музейното дело във Велико Търново

МОСКО МОСКОВ

Дейността на основаното в 1884 г. от д-р Васил Берон археологическо дружество във Велико Търново скоро замряла. Основната причина е липсата на средства за разкопки. Но благодарение на подбуди на неговите основатели не били напразни. Интересът към миналото, към историята не угаснал. Мнозина учители и общественици в града правилно оценили първостепенната роля на средновековния Търновград в родната ни история. Тяхна била идеята да се възобнови дейността на археологическото дружество, което да поеме грижата за съхранението на историческите паметници и да възнеува гражданите общ към старините на Велико Търново и околността. Възобновено дружество и цялата му дейност до войните са свързани с името на Моско Москов.

Той е роден на 12 септември 1863 г. в Лясковец. Учил е в родния си град, духовна семинария в Петропавловска на настир и в Одеса. През 1885 г. се завръща в Лясковец, където е назначен за учител в трикласното училище. Година по-късно е студент в Женевския университет, където изучава литература. Следването си завършва през 1888 г. и е назначен за учител в Русе. Тук учи тествува в мъжката гимназия до началото на учебната 1892—1893 г. След това се премества във Велико Търново, където преминава целият му съзнателен живот като общественик.

Привлечен от славното минало на града, той се заема да популяризира родната история — редовно изнася публични беседи и сказки, участва в обществени исторически тържества, разглежда туристи по Царевец, Трапезница и Арбанаси. Грижливо и търпеливо изучава старините на двата хълма, църквите в Асенова махала и идва до убеждението, че значителна част от материалната ни култура лежи в земята, скрита от погледа на съвременниците. Той остро чувства липсата на археологическо дружество, което да се заеме с изучаването и опазването на историческите паметници. Така се стига до идеята за възобновяване на основаното от д-р Васил Берон археологическо

дружество.

На 20 март 1905 г. в общинското управление било свикано събрание, на което да се обсъди въпросът за създаване на археологическо дружество във Велико Търново. Присъстващите граждани били единодушни, че като старият гарска столица, на най-интересен град в археологическо отношение. Велико Търново се нуждае от такова дружество. Събраниято възложило на М. Москов, учител Н. Марков, учил инспектор, и архитект Георги Киспоров да подготвят устав на дружеството и възване към гражданите. Избрана комисия приканала всички граждани, милещи за миналото на града, да се съберат в училището при църквата „Св. Богородица“ за приемане на устава.

Събраниято се състояло на 27 март 1905 г. Било взето решение археологическото дружество да се отдели от туристическото, тъй като има свои задачи от културен и научен характер. За секретар на дружеството бил избран Моско Москов.

Паричните средства на възобновеното дружество били малко. Те се набавяли главно от вноски на членовете. Дружеството отново било изправено пред невъзможността да прави разкопки. Ето защо през есента на 1905 г. настоятелството се обърнало с молба за парична помощ от Министерството на просветата, което на два пъти отпуснало 600 лева.

През 1906 г. под ръководството на М. Москов започнали разкопки, резултатите от които той публикувал в 1912 г. в брошюра, издадена в дружеството. При проучванията в двете църкви „Св. Димитър“ и „Св. Петър и Павел“ били открити няколко български погребения, сребърни копчета, златен пръстен и няколко мраморни плочи.

Постепенно дейността на дружеството се разширявала. Поставя се началото на малък музей, в който се събират почти всички предмети, открити при разкопките. По настояване на Моско Москов музей бил преместен в съседство с училището при църквата „Св. Богородица“.

В центъра на цялата дейност на дружеството стои Моско Москов. Той изнася беседи пред гражданите, запознава ги с бележити археологическа история, с резултатите от разкопки. Дейността му била оценена от членовете на дружеството и на 1 април 1910 г. бил избран за председател. Качиризация за голямата научна и обществена дейност идва и решението първата археологическа конференция да се проведе във Велико Търново. Тя се състояла на 6, 7 и 8 юни 1910 г. в читалище „Надежда“. Основният реферат на тема: „Положението на българските старини и мерки за тяхното изучаване и запазване“ прочел председателствувалата конференция Моско Москов.

Войните и последвалите ги две национални катастрофи прекъсват дейността на дружеството. Земетресението през 1913 г. нанася големи щети на историческите паметници и М. Москов ръководи работата по частичното им реставриране.

От 1922 г. Моско Москов е директор на библиотеката във Велико Търново, но не престава да грижи и любовта му към историческите паметници в града. С цел да ги направи още по-популярни, той пише стихове, разкази и повести, в които умело вплита легенди и действителност от средновековния Търновград. На исторически събития, свързани с Велико Търново, са посветени и изследванията му: „Велико Търново в църковната борба“, „Дни настията на Асеневци“, „Ехо от отдалеченото минало на Велико Търново“, „Кожарство във Велико Търново“ и др.

Моско Москов е не само изтънък историк и музеен деятел, а и активен общественик, преводач и поет. Автор е на 6 стихосбирки, 5 поеми, 17 сборника разкази и изследвания, 60 превода от руска и френска литература. Цялата негова обществена и научна дейност е пропитана с научен патриотизъм.

Моско Москов умира на 12 февруари 1947 година във Велико Търново.

Христо ГЛУШКОВ

ПОСТЪПКИ, КОИТО КРАСЯТ ЧОВЕКА

НА 10 СЕПТЕМВРИ за губих чантата си, в която имах ценни документи и 570 лв. — заплати за работници. Намерил я Николай Божков, служител от Горноорховското горско стопанство, който по документи разбрал адреса ми и веднага ми стобщи.

Дълбоко съм трогнат и благодарен на таква служители. Тодор Денчев ст. горски надзирател в с. Вонеша вода
НА 16 СЕПТЕМВРИ Рад

на Петрова Нешева от село Свирци, Килифарски народен съвет, намерила 200 лева, които донесе в съвета. Оказа се, че парите са на кондукторката Радка Колева Кънчева от Велико Търново и своевременно й бяха предадени.

Георги Дойнов

РАБОТНИК съм към ДСО „Пътни строителни“, на обект в с. Горна Студена. Един ден при пътуването със сини рейс от Алеково съм

загубил портфейла си. В него имах 70 лв., фактура за 36 лв. — платена, но неполучена царевича, пощенски запис за 50 лв. и купони за храна за 20 лв.

Разбрах, че по всяка вероятност е паднал в автобуса. Съобщих до ДАП — клон Павликени. И още същия ден, след обед, портфейлът ми бе върнат на обекта.

Благодаря на Пенчо Тихи нов, кондуктор, и Тодор Иван нов, шофьор на кола 14—23.
Гано Димов

Борба Спорт • Спорт

„ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ Е ДЛЪЖНИК

Седма година футболният отбор на „Червено знаме“ — Павликени играе в зона „Янтра“. Желанието от спортната общественост от града е единна десеторката отново да заеме мястото си в „Б“ РФГ. Към това се стреми и ръководството на дружеството, което в последните години е насочило напред всички си сили. Поради това, че футболът се издига в кит, се замразиха такива любими спортове за павликени като хандбал, баскетбол, волейбол. Забравиха се оживените срещи по волейбол и баскетбол на площадките.

Забравиха се и успехите на юношески хандбалисти, участвували в три поредни републикански първенства. Понеже не се организират състезания по тези спортове, хандбалистите Цанко Ганчев, Сави Атанасов, баскетболистите Венцислав Минев, Христофор Минчев и др. се преориентираха към футбола.

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

Червено знаме (Пав) — Раковски (Сев) 1:3, Локомотив (Кас) — Черноморец (Г. Абл.) 1:0, Г. Генев (Гб) — Левски (Ом) 1:1, Ст. Бонев (Гар) — Локомотив (Др) 0:0, А. Кънчев (Тр) — Б. Спиров (Пр) 7:0, Австрия (Шн) — П. Спиров (Гб) 2:0, Ботев (Н. паз) — Ст. Бонев (Поп), 1:1, ДЗЗ (Гб) — ВФСИ (Св) 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Раковски (Сев)	9:1	8
2. А. Кънчев (Тр)	12:2	6
3. ДЗЗ (Гб)	6:3	6
4. Б. Спиров (Пр)	5:2	5
5. Ст. Костов (Поп)	8:8	5
6. Австрия (Шн)	6:4	5
7. Локомотив (Др)	5:3	5
8. Левски (Ом)	4:4	5
9. Ботев (Н. паз)	5:3	4
10. ВФСИ (Св)	2:6	3
11. Ст. Бонев (Гар)	0:2	2
12. Черв. знаме (Пав)	6:9	2
13. Пасен (Гб)	2:6	2
14. Локомотив (Кас)	2:10	2
15. Г. Генев (Гб)	3:6	1
16. Черноморец (Г. Абл.)	1:7	0

Забележка: Отборът на Септември (Попово) се преименува Стефан Бонев — Гагово, тъй като отборът си отива на старото местоположение — с. Гагово.

И... въпреки всичко няма успехи. Всяка година се сменят треньори, търсят се нови състезатели, но... ни то крачка напред.

За това първенство по футбол бяха положени най-големи грижи... Футболната секция към ръководството на физкультурно дружество „Червено знаме“ е изградила на изключително от биш футболисти на отбора. Привлечени бяха 6 новия състезатели. Тренировките се водят от двама треньори. Но резултати няма. В първите четири срещи от първенството отборът на „Червено знаме“ има в актива си само една победа срещу три загуби. Повечето от правданията са, че вратарите били виновни за деветте гола досега. Но може ли да се похвалят с нещо нападенето, което в 3 от 4-те срещи се „разписа“ само с 2 гола?

Първенството е още в началото си. Не всичко е загубено. Отборът има сили и трябва да оправдае грижите.

И. ДРУМЕВ

2:0 ЗА ДЗЗ

Почти равностойна бе срещата на футболните отбори ДЗЗ — Горна Оряховица и ВФСИ — Свищов в последния кръг от първенството на зона „Янтра“. Затова и победата на горноорховската единна десеторка е още по-скъпа.

През първото полувреме отборът на ДЗЗ (домакини) не можеше да използва няколко изгодни положения за гол. Добре работи и защитата на ДЗЗ, която действуваше сигурно и не допусна сериозна заплаха пред собствената врата, а дадените удари бяха ловени с

СЪСТЕЗАНИЕ НА ЗАПАСНИ ОФИЦЕРИ

В събота и в неделя в гр. Габрово си дадоха среща запасни офицери от три окръга — Великотърновски, Плевенски и Габровски, за да премерят сили по стрелба с пушка и пистолет, волейбол, шах и ориентирание. Участстваха около 100 души и въпреки проливния дъжд състезанието не се прекъсна.

Организирано от комитетите на запасните офицери в тогиче окръжни града, състезанията бе посетили на 50-годишната на Великата октомврийска социалистическа революция и 23-годишнината от създаването на Българската народна армия.

Отборите на нашия окръг заеха второ място по волейбол, ориентирание и стрелба, а по шах се нарешиха на трето място.

Ив. Тумбев

В ОКРЪЖНИЯ СЪВЕТ НА БСФС

С решение от 19 септември т. г. Окръжната секция по футбол наказа с лишаване от едно домекинство, в срещите от редовното първенство в групите си, отборите на физкультурните дружества в с. Леденик, с.

Камен, Градския промишлен комбинат и завода за електро-телефони „Янтра“ в Горна Оряховица.

Същите не са се явили на определените им срещи за 7 и 14 септември.

„Б“ окръжните футболни групи

Първа група

РЕЗУЛТАТИ:

Горско Ново село — Върбица 7:0, Крушево — Писарево 4:0, Ресен — Сушица 5:2, Константин — Правда 3:0, Металургия — Сашево 2:3, Камен — Николаево 1:1, Козарево — Първомайци 1:2, Добри дял — Асеново 0:2.

КЛАСИРАНЕ:

Ресен	24:7	10
Първомайци	25:11	10
Сашево	20:8	10
Горско Ново село	17:8	8
Асеново	18:11	8
Металургия	11:7	8
Правда	19:12	6
Сушица	17:12	6
Константин	17:14	6
Камен	8:12	5
Върбица	8:17	4
Добри дял	13:22	4
Крушево	7:28	4
Писарево	8:18	3
Козарево	6:17	2
Николаево	3:17	2

Втора група

РЕЗУЛТАТИ:

Промкомбинат — Долна Оряховица 3:0, Електротелефони — Масларево 3:1, Металургия — Полски Сенов 4:3, Върбица — Недан 7:0, Радиоавтомат — Беляковец 0:1, Сухиндол — Водолей 8:1.

КЛАСИРАНЕ:

Беляковец	12:5	8
Промкомбинат	14:9	8
Водолей	17:15	8
Върбица	14:9	7
П. Сенов	17:11	7
Електротелефони	12:10	6
Сухиндол	10:7	6
Масларево	15:9	6
Полски Сенов	15:24	6
Долна	12:13	5
Недан	17:24	4
Д. Оряховица	9:19	4
Радиоавтомат	9:14	3
Килифарев	13:17	2

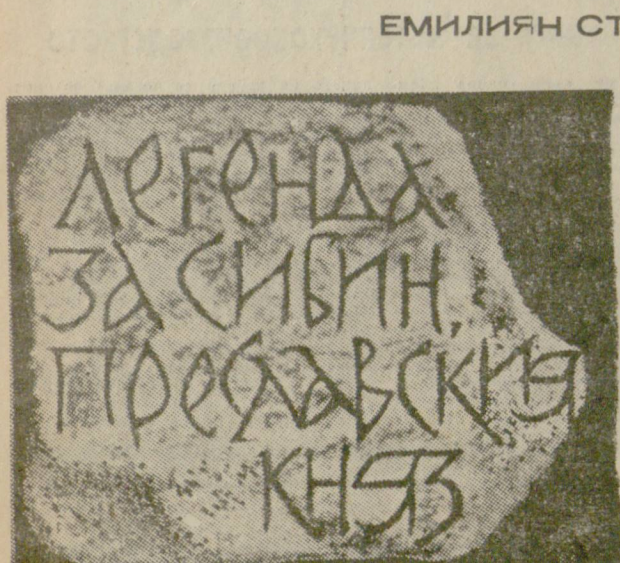
Трета група

РЕЗУЛТАТИ:

Дъскот — Царевец — 3:0; Гор. Студена — Бъл. Сливно — отложен, Г. Липница — Драгомирово — 3:0; Обединение — Климентово — 1:3; Алеково — Козлово — 0:0; Вързулица — Д. Липница — 3:0; Раданово — Александрово — 2:1.

КЛАСИРАНЕ:

Климентово	23:5	12
Козлово	15:5	9
Г. Сливно	11:7	7
Г. Липница	13:12	6
Царевец	12:13	6
Г. Студена	9:13	6
Вързулица	10:16	6
Алеково	8:13	5
Драгомирово	13:10	4
Александрово	12:12	4
Д. Липница	11:13	4
Дъскот	8:18	4
Обединение	8:22	4
Раданово	13:22	4

ROMAN 15.

явява и в неизмеримо голямо естество, и в твърде малко. И после, отец Силвестър напоследък е много зает. Осенен от духовно озарение, затворил се е в стаята и никого не пушта — и тя се напълни, недоволна от поведението на своя маг.

„Може би го обича — мислеше князът. — За нея той е пътят и връзката с небето. Но тя толкова обича себе си и ангелските престолни, че едва ли е способна да обикне мъж“. И тъй като трябваше да й отговори как изглежда Сатанайл, той се запита да й каже ли истината за себе си. Ище ли да разбере раззаянията му и нямаше ли да се разочарова? Защото тя би желала да чуе от него потвърждение на собствените си представи за Сатанайл и едва ли би схванала жаждата за изкупление, както и това, че той търсеше бога чрез любовта. Разочарован, с потисната мъка, князът отново бе принуден да лъже. Дяволът му се явил още първата нощ и започнал да хули отец Силвестър и християните от общинарията. Наричал ги глупци и смахнати. Неиздвали земните дарове, които им дал, отказвали се от тях, уби вали силата на плътта и хубостта на тялото, лишавали се от насладите и си въобразявали, че като правят това, щели да отидат на съдното небе. Търсели безсмъртие, когато били смъртни, наричали грех това чрез което се раждали и без което не биха съществували, боя

ли се от кръвта, която ако не проливат, нямало да се раждат и да се хранят. От стремелите си към вечност само страдали

и направили от земята ад, а в същото време измислили някакъв невъзможен ад. Работата изглеждала още по-смешна

все от това, че човешките не искали да умират въпреки вярата им в безсмъртието на душата. И какво му оставало? Да се смее, защото какво друго би могъл да направи? Така той, създателят на земята рай, им станал омразен, понеже им подказвал голупостите и заблудеността, но хората не обичали да бъдат напътствувани и виждали в неговото лице не благодетел, а враг...

Докато говореше, князът хвърляше от време на време неувимими погледи към лицето й. Видя как то пребледня, как очите й разшириха зениците си и се разгориха от възмущение.

Дъхът й замираше, защото душата й пламна от страстна готовност за борба със Сатанайл.

— Ох, как умно е говорил той пред тебе, княже! Ах, какъв е хитър, какъв е лукав! Той е божи хулители и не ме учудва, че е намерил такива хули срещу бога и човешкия род. То е от завист и бесилие. Но как ми как изглежда той — почти извика тя, сломена и неспособна за достатъчно силни слова да опровергае дяволските хули.

— Повече везел, отколкото страшен — каза князът. — Всичко вижда и във всичко от крива смисъл и радост. Винаги е засмян, понеже е убеден, че светът не може да бъде по-съвършен и че е направил всичко възможно тоя свят да бъде неопосредованно приятелски и забавен. Каза, че няма нито зло, нито зло. тъй като и чий-

голямото добро в края на краищата се превръща в зло. Също така ме уверява, че самият бог слуша с удоволствие какво става на грешната земя и се забавлява, както човешките се забавляват на позорищата и хиподромите... Цялата тайна да се живее добре, казва, се крие в готовността да се умре всеки миг...

Тя го измърмъреше с очите. Думите му й изглеждаха с подозрение.

— Но той наистина ли ти се яви? Наистина ли говори с тебе или ти говориш чрез неговите уста, защото е в душата ти?

— Къде ти се, яви ми се само веднъж тук, а по-рано в Преслав много пъти ме подлага на изкушения. Той отрича божията сила и аз зная колко голяма, колко страшна е мъката на човек, който няма бог. Душата изсъхва, умът се изостря лъжливо. Нечестие и богохулните мисли убийат душата и смразяват сърцето, както мразят замразява земята и всеки живот по нея.

Сета тя го погледна със станен ужас, доловила в гласа му искрено.

— Кой си ти? Какво си казвал? Дали че те не е господ и някога си те похвалил? Когато се молим седем пъти през деня и четири пъти нощем, аз ще се моля за тебе. Дълго ще трябва да постиш, преди да станеш достоен за общинарията ни... Но къде ти се яви? Не прилича ли външно на тебе?

(Следва)